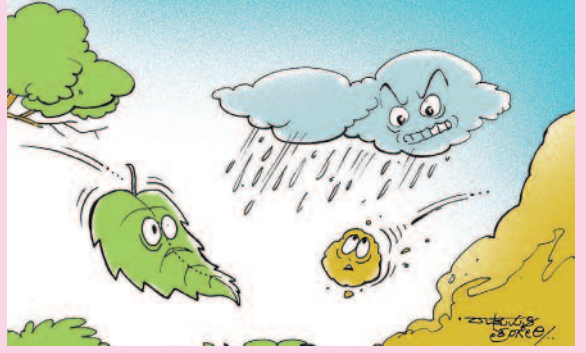

ಒಗ್ಗಟ್ಟಿಗೆ ಭಯವಿಲ್ಲ

ಒಂದು ಮರದಲ್ಲಿ ಎಲೆಯೊಂದು, ನಾನು ಯಾಕೆ ಈ ಮರದಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು? ಈ ಮರದಿಂದ ದೂರ ಹೋದರೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಾಲಿಯಾಗಿ ತಂಪಾದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಹೋಗಬಹುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ 'ಮರವೇ ನಿನಗೆ ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ. ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರದಿಂದ ಅಗಲಿ ಹೋಯಿತು. ಅದರಂತೆಯೇ ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಉರುಳಿ ಬಂದು ಲೋಕವನ್ನು ಸುತ್ತ ನೋಡಲು ಬಯಸಿತು. ಈ ಎಲೆಯೂ ಮಣ್ಣಿನ ಗಡ್ಡೆಯೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಸಂಧಿಸಿ ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಲೋಕದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸಂಚರಿಸಿ ಬರಲು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದವು.

ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಎಲೆ ಭಯದಿಂದ ನಡುಗಿ ನಾನು ಈ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹರಿದು ಏನೂ ಇಲ್ಲದಂಗಾಗುವಂತೆ ತೋರುವುದಲ್ಲಾ ಎಂದು ಚಿಂತಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ಮಣ್ಣಿನ ಹೆಂಟೆಯೂ ಅಯ್ಯೋ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ದೊಡ್ಡ ಮಳೆ

ಸುರಿಯುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ ನಾನು ಕರಗಿ ಇಲ್ಲದಂತಾಗುವೆನೇ ಎಂದು ಭಯಪಟ್ಟಿತು. ಅವು ಭಯ ಪಟ್ಟಂತೆಯೇ ಆಯಿತು. ನೀತಿ: ಒಂಟಿಯಾದರೆ ಭಯ, ಒಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅಭಯ

■ ವಿ. ಹೇಮಂತ ಕುಮಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪಿಗೆಯು ನಕ್ಕಾಗ

ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಮುಖ ನೋಡಿ ಸಂಪಿಗೆಯು ನಕ್ಕಿತ್ತು
ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ
ಚೆಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಕೇಳಿತ್ತು
ಸಂಪಿಗೆಗೆ ನಗುವಂಥದೇನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತ್ತು?

ತನ್ನ ನೋಡಿಯೇ ಸಂಪಿಗೆ ನಕ್ಕಿದ್ದು ಎಂದು
ಚೆಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆಗು ಅನಿಸಿತ್ತು
ಸಂಪಿಗೆಗೆ ನಗುವಂಥದೇನು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತ್ತು?
ಹಿಂದೆಮುಂದೆ ತಿರುತಿರುಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಚೆಂಡುಮಲ್ಲಿಗೆ ಕೂಡಿ ದವನದತ್ತ ಹೊರಳಿ
ಸಂಪಿಗೆಗೆ ನಗುವಂಥದೇನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತ್ತು?
ಎಂದು ಕೇಳಲು ದವನ ಅನುಮಾನಿಸಿ ಹೇಳಿತು,
ಸಂಪಿಗೆಗೆ ನಗುವಂಥದೇನು ನನ್ನಲ್ಲೂ ಕಂಡಿತ್ತು?

ಹೂ ಪತ್ರಗಳು ಒಂದನ್ನೊಂದು ಕೇಳುತ್ತ
ಕಣಗಲೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿತು ಮಾತು
ಸಂಪಿಗೆ ಹೀಗೆ ನಗುವಂಥದೇನು
ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲಿ ಕಂಡಿತ್ತು? ಅದಕೇನು ಪೋಗರು?

ಮಾತು ಸಂಪಿಗೆಗಿಗೂ ಕೇಳಿಸಿ, ಮನ ನೊಂದು ಹೇಳಿತು
ಅಪಾರ್ಥ ತಂದ ನನ್ನ ನಗಗೆಗಿರಲಿ ಕ್ಷಮೆ.
ನಾನು ಮೇಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಚುಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ, ಪರಿಮಳಿಸುವುದೆ
ನಮ್ಮ ಬದುಕೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಲಿ ಹೇಳಿ ನಕ್ಕನಷ್ಟೆ.

■ ಸ. ರಘುನಾಥ

ಚಿತ್ರ: ವಿಜಯಾಕುಮಾರಿ